

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร
รายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

คณะผู้ประเมิน

รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงศ์	ประธาน
รองศาสตราจารย์ ดร.จินดา ขลิบทอง	ผู้ประเมิน
รองศาสตราจารย์ เทียน ทองแก้ว	ผู้ประเมิน
รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ พุ่มวิเศษ	ผู้ประเมิน

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ได้รับประทานอาคารพร้อมที่ดินจาก สมเด็จพระราชปิตุจฉา เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร และกระทรวงธรรมการ ได้จัดตั้ง “โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์” เป็นทางการเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2475 เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนสตรีเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์” ในพ.ศ. 2480 เปิดสอนเฉพาะสายสามัญ ต่อมา ปีพ.ศ. 2485 กลับมาใช้ชื่อเดิมว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์” และในปี พ.ศ. 2513 โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ เปิดสอนทั้งระดับ ป.กศ. และป.กศ. สูง จนถึงปี พ.ศ. 2515 ขยายงานการศึกษาฝึกหัดครูมาอยู่ ณ ที่ตั้งปัจจุบัน คือเลขที่ 1 หมู่ 20 ถนนพหลโยธินกิโลเมตรที่ 48 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 13180 มีพื้นที่ 294 ไร่ 3 งาน 72 ตารางวา ส่วนสถานที่เดิมใน กรุงเทพมหานคร จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ใช้ชื่อ “โรงเรียนสาธิตมัธยม วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลงกรณ์”

ปีพ.ศ.2517พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯรับวิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลงกรณ์และสมาคมศิษย์เก่า“เพชรบุรีวิทยาลงกรณ์”ไว้ “ในพระบรมราชูปถัมภ์” ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 ได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยครู ตาม พ.ร.บ. วิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ทำให้เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิตได้ ปี พ.ศ. 2528 เปิดสอนระดับปริญญาตรี รวม 3 สาขา คือ สาขาวิชา การศึกษา (ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต) สาขาวิชาศิลปศาสตร์ (ปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต) และ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จนกระทั่งเมื่อ พ.ศ.2535 พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม “สถาบันราชภัฏ” แก่วิทยาลัยครูทั่วประเทศ “ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ” จึงเป็น “ สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ” ตั้งแต่นั้นมา และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรด เกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ใช้ “ตราพระราชลัญจกรประจำพระองค์รัชกาลที่ 9” เป็นตราสัญลักษณ์ประจำสถาบันราชภัฏ ในปี พ.ศ. 2538 และในปีเดียวกันนั้นมีประกาศในราชกิจจา นุเบกษา เล่มที่ 112 ตอนที่ 4 ก เรื่อง พ.ร.บ. สถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 เป็นผลให้สถาบันราชภัฏทั่ว ประเทศเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง และสามารถเปิดสอนได้สูงกว่า ปริญญาตรี จนกระทั่ง เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ.2545 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทาน พระบรมราชานุญาตให้เปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์” และ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2546

การจัดการเรียนการสอน

สถาบัน ฯ จัดการเรียนการสอนใน 7 คณะได้แก่ คณะครุศาสตร์ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาการจัดการ เทคโนโลยีการเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

และบัณฑิตวิทยาลัย รวมทั้งศูนย์ต่าง ๆ อีก 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์กรุงเทพมหานคร ศูนย์สระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ศูนย์ไทรโยค รั้งสิต โดยมีสำนัก สถาบันและศูนย์สนับสนุนกิจการ ได้แก่ สำนักอธิการบดี สำนักวางแผนและพัฒนา สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สำนักกิจการนักศึกษา สำนักศิลปวัฒนธรรม สำนักส่งเสริมวิชาการ สำนักมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ สำนักกิจการพิเศษ สำนักสิทธิประโยชน์ สำนักวิทยบริการ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์ภาษา ศูนย์เวชศึกษา ป้องกัน ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู โครงการจัดการศึกษาสำหรับผู้บริหาร และโรงเรียนประถมนสาริตฯ โดยมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับอนุปริญญา ปริญญาตรีและปริญญาโท ทั้งในภาคปกติและ กศ.ปช. รวมกว่า 170 หลักสูตร

บุคลากร

สถาบันมีจำนวนบุคลากรที่เป็นอาจารย์ 217 คน อาจารย์อัตราจ้าง 105 คน ข้าราชการ 12 คน ลูกจ้างประจำ 58 คน และลูกจ้างชั่วคราว 335 คน

งบประมาณ

ในปี 2546 สถาบันมีงบประมาณทั้งสิ้น 273,349,583.56 บาท เป็นงบเงินเดือนจากงบแผ่นดิน 73,824,510.84 บาท และงบรายได้ 45,764,790.91 บาท รวมงบเงินเดือนทั้งหมด 119,589,301.75 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.75

เมื่อเปรียบเทียบบุคลากรที่มีอยู่กับจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าจำนวน 17,493 FTES แล้วเป็นอัตราส่วน 1: 78.09

สถาบันไม่มีเงินเหลือจ่ายสุทธิ สถาบันใช้งบประมาณดำเนินการทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100

กระบวนการตรวจเยี่ยมและประเมินคุณภาพภายนอก ปีการศึกษา 2546

คณะผู้ประเมินภายนอกซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จำนวน 4 คน โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงษ์ เป็นประธาน ได้ทำการประเมินคุณภาพภายนอกตามขั้นตอน ดังนี้

ก่อนการตรวจเยี่ยม คณะผู้ประเมินร่วมกันประชุมร่วมกันวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง และวางแผนการตรวจเยี่ยม

ระหว่างการตรวจเยี่ยม ในวันที่ 10-12 พฤศจิกายน 2547 คณะผู้ประเมินพบผู้บริหารศึกษา เอกสารเพิ่มเติม ตรวจเยี่ยมหน่วยงานต่าง ๆ ของสถาบัน ฯ และสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสรุปผลการตรวจเยี่ยมเบื้องต้นและนำเสนอผู้บริหารสถาบัน

หลังการตรวจเยี่ยม คณะผู้ประเมินร่วมกันจัดทำรายงานผลการประเมิน จากข้อมูลหลักฐาน เพื่อนำเสนอสถาบัน และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อให้สถาบัน ฯ ทักท้วงในเวลาที่เหมาะสม กำหนด และจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ผลการประเมินตามมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ จุดเด่น ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ

มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

จากการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานทำของบัณฑิตในคณะต่าง ๆ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปรากฏว่า มีงานทำ 3,350 คน คิดเป็นร้อยละ 88.40 โดยบัณฑิตคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีงานทำมากที่สุดถึงร้อยละ 92.72 รองลงมา ก็เป็นคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 89.78 คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 88.81 คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 87.74 คณะเทคโนโลยีการเกษตร ร้อยละ 84.60 และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 83.73 ตามลำดับ ผู้ที่ยังไม่มีงานทำจำนวน 527 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 เป็นบัณฑิตด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ในจำนวนนี้มีศึกษาต่อเพียง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 กล่าวได้ว่าการได้งานทำของบัณฑิตอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คือค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.40

จากการสำรวจความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตโดยรวมในระดับปริญญาตรี จำนวน 9 ด้าน พบว่า นายจ้างมีความพึงพอใจในระดับมาก 8 ด้าน และมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ทักษะทางภาษาสามารถในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ภาษาไทยและต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาษา จากการตรวจสอบไม่พบบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ นอกจากการรวมเล่มบทความของวิทยานิพนธ์ เพื่อการเผยแพร่ไปยังห้องสมุดสถานศึกษาเท่านั้น

จุดเด่น

บัณฑิตของสถาบัน ฯ ได้รับความพึงพอใจจากผู้ใช้บัณฑิตในเรื่องของการมีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่องานสูงกว่าด้านอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. สถาบัน ฯ ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเรื่องการพัฒนาด้านทักษะทางภาษาสามารถในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ภาษาไทยและต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาษา เนื่องจากเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพในหน้าที่การงาน อีกทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองได้ในอนาคต
2. จัดให้มีระบบการกระตุ้นให้มีบทความจากวิทยานิพนธ์และให้มีการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างสม่ำเสมอ

มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านการเรียนรู้

จากข้อมูลของสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2546 – 2547 พบว่า สถาบันราชภัฏได้ให้ความสำคัญในด้านมาตรฐานการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน

ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ผึกปฏิบัติ ให้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องและสนับสนุนให้มีการเรียนด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2546 ได้เปิดสอนในกระบวนวิชาต่าง ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 1,797 รายวิชา หรือร้อยละ 54.5 นักศึกษาจะได้ฝึกจริงในห้องปฏิบัติการ ในสถานการณ์จำลอง (simulation technique) และนักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง นักศึกษาได้ค้นหาปัญหาในท้องถิ่น ทำงานร่วมกับชาวบ้านในพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นต้นแบบในการพัฒนากระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนที่เน้นชุมชนเป็นฐาน

ในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ค้นคว้าด้วยตนเอง สถาบันมีโครงการจะใช้ระบบ Wireless Networking ภายในสถาบัน ซึ่งจะทำให้เกิดความสะดวกในการใช้ในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาทั้งนี้จะมีการเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์มาใช้มากขึ้น

คณะเทคโนโลยีการเกษตร เปิดสอนกระบวนวิชาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากที่สุด (ร้อยละ 72.41) รองลงมา คือ คณะครุศาสตร์ เปิดสอนกระบวนวิชาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ร้อยละ 71.58) ส่วนคณะที่เปิดสอนกระบวนวิชาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญน้อยที่สุด คือ คณะวิทยาการจัดการ (ร้อยละ 36.22)

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกคณะ

สำหรับการจัดกิจกรรม/ โครงการของงานกิจการนักศึกษาสถาบันได้มอบหมายให้สำนักกิจการนักศึกษาดำเนินกิจกรรม เพื่อมุ่งพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ คุณธรรม และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยได้กำหนดเป็นนโยบายและแผนงานเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคการศึกษาเพื่อปวงชน (กศ.ปช.) นอกจากเน้นการพัฒนาในด้านสังคม จิตใจ อารมณ์ และสังคมแล้วยังพัฒนานักศึกษาในด้านบุคลิกภาพและการมีวินัย นอกจากนั้นสถาบันยังได้จัดทุนสำหรับการศึกษาของสถาบัน ทุนการทำงานไม่ต่ำกว่า 80 ชั่วโมง โดยให้ได้รับค่าตอบแทน 3,000 บาท เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรม และยังได้รับเงินตอบแทนอีกด้วย กิจกรรมของนักศึกษา กศ.ปช. มีน้อย ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า เป็นนักศึกษาที่มีงานทำแล้วมาเรียนเพิ่มเติม ทำให้มีเวลาการทำกิจกรรมร่วมกันน้อย

สถาบัน ฯ มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด 11 เรื่อง มีการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร 1 เรื่อง งานวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการเรียนการสอน 8 เรื่อง และวิจัยพัฒนาอุปกรณ์สื่อการสอน 2 เรื่อง ซึ่งถือว่าผลงานทางวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้อยู่ยังมีน้อย

จุดเด่น

1. สถาบันได้พยายามบริหารจัดการให้เกิดการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เริ่มตั้งแต่การนำกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาเป็นกรอบและเปิดกระบวนการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. สถาบันให้ความสำคัญกับการประเมินประสิทธิภาพการสอน และจัดให้มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนอย่างต่อเนื่อง จนถึงว่าเป็นเรื่องปกติหรือ กระบวนการหนึ่งในการสอนที่ต้องมีการประเมินประสิทธิภาพการสอน
3. สถาบันมีระบบการเก็บรวบรวมผลการประเมินประสิทธิภาพการสอนของ อาจารย์ และ ส่งคืนอาจารย์ผู้สอนเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการสอน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเรียนรู้ของอาจารย์
4. สถาบันมีนโยบายส่งเสริมให้อาจารย์ได้สอนโดยเน้นให้นักศึกษาได้ ปฏิบัติ โดยเฉพาะ การพานักศึกษาไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง จนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ ทำให้นักศึกษามี ความมั่นใจ เมื่อจบการศึกษาไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการจะได้รับการยอมรับจากสังคม

ข้อสังเกต

1. สถาบันปฏิบัติภารกิจมาก ผลงานมีมากพร้อมที่จะนำมาสู่การจัดการระบบฐานข้อมูลของ สถาบัน ประกอบกับสถาบันมีนักพัฒนา Software ได้เอง ดังนั้นจากการตรวจเยี่ยมได้มองเห็นความ พยายามที่จะใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการบริหารสถาบัน แต่ยังไม่ครบทุกองค์กร สถาบันจะ ต้องมีแหล่งรวมศูนย์ข้อมูลกระบวนการเรียนรู้ในระบบฐานข้อมูล
2. สถาบันมีผลการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้โดยเฉพาะการวิจัยเกี่ยวกับการ พัฒนาหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตรมีเพียงเรื่องเดียว จึงต้องเร่งรัดและบริหารจัดการให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้มากขึ้น
3. สถาบันยังนำประโยชน์จากการประเมินประสิทธิภาพการสอนของคณาจารย์มาสู่การปรับปรุง คุณภาพการเรียนการสอนน้อย จึงสมควรนำวงจรคุณภาพมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนของ อาจารย์
4. การพัฒนาหลักสูตรเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญยังไม่ครอบคลุมทุกรายวิชา
5. นักศึกษาใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนรู้น้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมให้คณาจารย์ได้พัฒนาหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรของสถาบันเอง โดยมีกระบวนการวิจัยนำร่อง และเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่นในทุกรายวิชาแทนหลักสูตรเดิม

2. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมการสอนให้กับอาจารย์ในการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การนำกระบวนการ Active learning มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนในทุกกระบวนการวิชา
3. ควรส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำวิจัยมากขึ้น โดยเฉพาะวิจัยในชั้นเรียนและวิจัยสร้างองค์ความรู้
4. ควรพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้นทั้งนี้เพื่อให้สนองต่อความต้องการ ในทุกรายวิชาเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น
5. พัฒนาระบบเครือข่ายการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกระบวนการวิชาและสภาพความเป็นจริงในสังคม/ท้องถิ่นให้มาก

มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการสนับสนุนการเรียนรู้

ในปีการศึกษา 2546 (1 มิถุนายน 2546 – 31 พฤษภาคม 2547) สถาบัน ฯ มีอาจารย์ทั้งหมด 323 คน มีนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า 17,493 คน สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า 1:54.1

เมื่อแยกตามกลุ่มสาขาวิชาพบว่า อัตราส่วนอาจารย์ (ประจำ+อัตราจ้าง) ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ในคณะวิทยาศาสตร์ 1:10.7 คณะเทคโนโลยีการเกษตรเป็น 1:11.8 คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเป็น 1:35.5 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็น 1:55.5 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็น 1:59.5 และสาขาวิทยาการจัดการเป็น 1:114.5 ซึ่งพบว่าถึงแม้ว่าได้อนุโลมนำจำนวนอาจารย์ในอัตราจ้างมารวมกับอาจารย์ประจำมาคิดต่อจำนวนนักศึกษาแล้วก็ตาม ยังพบว่าอัตราส่วนจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ค่อนข้างสูง คือ 1:55.5 และ 1:59.5 ตามลำดับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราส่วนจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าของคณะวิทยาการจัดการนั้นสูงมาก คือ 1:114.5 CI(22.25-34.57)

ในปีการศึกษา 2546 งบประมาณจริงของสถาบัน ฯ ทั้งหมดเท่ากับ 273,349,583.56 บาท เมื่อเทียบกับนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าจำนวน 17,493 คน แล้ว ได้งบประมาณดำเนินการจริงต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า เท่ากับ 15,662.51 บาทต่อคน ต่ำกว่า CI (27,851.88-44,349.85) โดยงบประมาณการดำเนินการจริงต่อนักศึกษาครุศาสตร์ 1,449 บาท/FTES คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 1,392 บาท/FTES คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 1,580 บาท/FTES คณะวิทยาการจัดการ 1,720 บาท/FTES คณะเทคโนโลยีเกษตร 1,269 บาท/FTES และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 1,694 บาท/FTES

การจัดสรรงบประมาณดำเนินการจริงต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ค่อนข้างจะต่ำมาก

สถาบัน ฯ มีอาจารย์วุฒิปริญญาเอก 25 คน ปริญญาโท 224 และปริญญาตรี 73 คน เป็นร้อยละของอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าเป็น 8:69:23 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของส

สถาบัน ฯ มีอาจารย์วุฒิปริญญาเอก 25 คน ปริญญาโท 224 และปริญญาตรี 73 คน เป็นร้อยละของอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าเป็น 8:69:23 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของ สกอ. สำหรับการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ซึ่งกำหนดสัดส่วนอาจารย์ ปริญญาเอก:ปริญญาโท :ปริญญาตรี เท่ากับ 30:65:5 จำนวนอาจารย์วุฒิปริญญาเอกยังต่ำกว่าเกณฑ์ ส่วนจำนวนอาจารย์ วุฒิปริญญาตรียังสูงกว่าเกณฑ์มาก

จำนวนคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนต่อ นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าอยู่ในเกณฑ์ ค่อนข้างไม่น่าจะเพียงพอ 1,001 เครื่อง ต่อ นักศึกษา 17,493 คน หรืออัตราส่วน 1 เครื่อง : 17.5 คน

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศต่อ นักศึกษา เต็มเวลาเทียบเท่า ของสถาบัน ฯ ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในปี 2546 8,464,563.26 บาท หรือ 485.01 บาท ต่อ FTES ซึ่งค่อนข้างต่ำ

จุดเด่น

สถาบัน ฯ สามารถจัดการศึกษาภายใต้งบประมาณ/ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

ข้อเสนอแนะ

1. สถาบัน ฯ ควรมีแผนในการพัฒนานาบุคลากรทั้งระยะสั้นและระยะยาว
2. จัดทำแผนระยะยาวเพื่อขอการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐมากขึ้น หรือ มีแผนการสร้าง รายได้โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะศิษย์เก่าของสถาบัน ฯ
3. ลงทุนกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อให้ นักศึกษาได้ศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพทัดเทียมกับ สถาบันการศึกษาอื่น ๆ

มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์

จำนวนบทความการวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่และงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำนั้นจาก จำนวนอาจารย์ประจำใน 6 คณะ 218 คน มีวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ 31 เรื่อง คิดเป็นสัดส่วน 0.14 ซึ่ง หมายความว่าอาจารย์ประจำหนึ่งคน มีผลงานวิจัย 0.14 เรื่อง ซึ่งนับว่าน้อย โดยคณะ เทคโนโลยีการเกษตรมีสัดส่วนสูงสุด 0.53

ไม่ปรากฏว่าได้มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ที่ชัดเจน นอกจากการได้นำผลงานวิจัย ของอาจารย์ไปนำเสนอในการประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ และระดับประเทศ ซึ่งยังมีจำนวน เรื่องน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์

ในปี 2546 มีเงินสนับสนุนการวิจัยจากภายนอกรวม 7.36 ล้านบาท โดยได้รับเงินสนับสนุน จากกองทุนสนับสนุนการวิจัย 780,000 บาท สภาพัฒนาการเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติร่วมกับ ธนาคารโลก 200,000 บาท และจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และสำนักงานส่งเสริม วิทยกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอีก 2,500,000 บาท สำหรับเงินสนับสนุนงานวิจัยภายในสถาบัน

ต่ออาจารย์ประจำทุกระดับในปี พ.ศ.2546 สถาบันได้ให้เงินอุดหนุนการวิจัยเป็นจำนวน 1.773,204 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.85 ของงบประมาณแผ่นดิน โดยแยกเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ 12 เรื่อง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3 เรื่อง และอื่น ๆ เช่น วิจัยสถาบันฯ อีก 4 เรื่อง

จุดเด่น
สถาบัน ฯ ตระหนักและมีความพยายามที่จะพัฒนางานวิจัย โดยมีสำนักวิจัยและบริการวิชาการเป็นศูนย์กลาง

ข้อสังเกต

คณาจารย์มีภาระงานมาก ทำให้ไม่มีผลงานวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. กำหนดให้งานวิจัยเป็นภาระงานส่วนหนึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณาจารย์
2. ให้คณาจารย์จัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำปี และแผนระยะยาว เพื่อสามารถจัดสรรเวลาเพื่องานวิจัยได้
3. ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องควรประสานแหล่งทุนทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศเพื่อให้คณาจารย์มีเวทีในการพัฒนางานวิจัย

มาตรฐานที่ 5 มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ

สถาบันมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคม ในรูปแบบของงานบริการวิชาการ โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักคือ สำนักวิจัยและบริการวิชาการ อย่างไรก็ตามหน่วยงานอื่นๆ ก็ได้มีบทบาทในด้านนี้สนองตอบต่อพันธกิจด้านงานบริการวิชาการของสถาบัน

จำนวนการเป็นกรรมการวิชาการ / วิชาชีพ / กรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด เป็น 1 : 6.38 ซึ่งต่ำกว่า CI (16.72-22.26)

ข้อสังเกต

1. คณะวิชาต่าง ๆ ยังมีกิจกรรมบริการวิชาการแก่สังคมไม่มาก อาจเนื่องจากภาระงานสอนที่มีมากจนไม่มีเวลาจัดทำกิจกรรมดังกล่าว
2. คณาจารย์ส่วนหนึ่งมิได้แจ้งข้อมูลการเป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพ ทำให้อัตราส่วนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. สถาบัน ฯ ควรมีโครงการความร่วมมือกับหน่วยงานให้มากขึ้น
2. จัดการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ความเชี่ยวชาญของคณาจารย์และศักยภาพของคณะ

ต่าง ๆ ให้ชุมชน สังคม รัฐบาล จะได้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมมากขึ้น

มาตรฐานที่ 6 มาตรฐานด้านการบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สถาบัน ฯ ให้ความสำคัญด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา โดยมีสำนักศิลปวัฒนธรรมเป็นหลักในการดำเนินงาน ในปีการศึกษา 2546 ได้จัดกิจกรรมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อย่างหลากหลาย เช่น การอบรมบุคลากรภาพมารยาทไทย กิจกรรมด้านศาสนา ไหว้ครู บายศรีสู่ขวัญ ทำหน้าที่เป็นศูนย์วัฒนธรรมปทุมธานีจัดทำฐานข้อมูลท้องถิ่น และกิจกรรมบริการชุมชนต่าง ๆ โดยการเป็นกรรมการตัดสินการประกวดเขียนพรรยา ประกวดกระทง ประกวดมารยาทไทย เป็นต้น

สำหรับการพัฒนาและสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม นั้นแม้ว่าในช่วงการประเมินจะไม่พบหลักฐานที่แสดงถึงการพัฒนาและสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม แต่สถาบัน ฯ ได้เริ่มที่จะมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและพยายามผลักดันให้เกิดมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยการร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

จุดเด่น

มีบุคลากรและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง และบุคลากรมีความรู้ความสามารถและกระตือรือร้นในการพัฒนางานอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

สถาบัน ฯ ควร มีแผนงานในการสนับสนุนกิจกรรมที่พัฒนาและสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม อย่างจริงจังโดยการจัดสรรงบประมาณและหรือร่วมมือองค์กรต่าง ๆ ทุกระดับพัฒนาให้สำนักศิลปวัฒนธรรมเป็นศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมจังหวัดปทุมธานี

มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานด้านบริหารจัดการ

ในปี 2546 สถาบันมีงบประมาณทั้งสิ้น 273,349,583.56 บาท เป็นงบเงินเดือนจากงบประมาณดิน 73,824,510.84 บาท และงบรายได้ 45,764,790.91 บาท รวมงบเงินเดือนทั้งหมด 119,589,301.75 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.75

เมื่อเปรียบเทียบบุคลากรที่มีอยู่กับจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าจำนวน 17,493 FTES แล้วเป็นอัตราส่วน 1: 78.09

ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการของส่วนกลางทั้งหมด 29,882,727.12 บาทมาจากงบประมาณดินจำนวน 14,897,742.34 บาท และงบรายได้จำนวน 14,384,384.78 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.93 ของงบดำเนินการทั้งหมด (ไม่รวมเงินในการบริหารจัดการหอพัก โรงพยาบาล ฯลฯ)

ค่าเสื่อมราคาของครุภัณฑ์ อาคารและสิ่งปลูกสร้างของสถาบันในปีการศึกษา 2546 มี จำนวน 8,408,517.32 บาท ต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า 17,493 FTES คิดเป็น 1: 480.68

สถาบันไม่มีเงินเหลือจ่ายสุทธิ สถาบันใช้งบประมาณดำเนินการทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 จุดเด่น

1. สถาบันมีระบบการจัดงบประมาณที่ชัดเจน มีการแสวงหารายได้จากแหล่งภายนอก โดยส่วนหนึ่งมาจาก รายได้ที่เป็นความสามารถของอาจารย์ในการพัฒนา Software บริการให้หน่วยงานต่างๆ จะเป็นการนำร่องในส่งเสริมให้อาจารย์/นักศึกษาวิจัยและพัฒนาเพื่อนวัตกรรมเพื่อแสวงหารายได้
2. มีการติดตามผลการใช้งบประมาณได้ครบถ้วน เห็นได้จากไม่มีเงินเหลือประจำปีมาก เป็นบริหารการเงินได้ครบถ้วนตามแผนงานและโครงการ
3. มีการใช้งบประมาณได้อย่างคุ้มค่า เนื่องจากมีการจัดระบบการบริหารงานและการใช้งบประมาณไว้ส่วนกลางในบางส่วนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมอบหมายให้หน่วยงานต่างๆ บริหารงบประมาณ

ข้อสังเกต

1. การกำหนดงบประมาณยังพิจารณาตามแผนงานโครงการ ยังขาดจุดเน้นหรือยุทธศาสตร์หลักและเน้นผลงาน (result based budgeting) ที่มีแผนงานและโครงการตามแผนยุทธศาสตร์
2. ระบบบัญชีรับฟังจ่ายยังไม่สมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดทำแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์เพื่อของงบประมาณ
2. ควรทำแผนลดค่าใช้จ่ายโดยเฉพาะการประหยัดพลังงาน
3. ควรมีการประเมินติดตามผลการใช้งบประมาณเป็นระยะๆ โดยเฉพาะผลลัพธ์เชิงคุณภาพ
4. ควรจัดทำแผนพัฒนาระบบงบประมาณ โดยการคำนวณหาต้นทุนการดำเนินการเพื่อกำหนดเกณฑ์กลางในการใช้งบประมาณ

มาตรฐานที่ 8 มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพภายใน

สถาบัน ฯ ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาโดยมีการประกาศนโยบายและแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ตั้งแต่ปี 2539 ได้พัฒนาระบบและกลไก โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับสถาบัน ฯ ระดับคณะ/ศูนย์/สำนัก รวมทั้งสำนักมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานด้านการประกันคุณภาพ มีการดำเนินการเป็นขั้นตอน ตั้งแต่ กำหนดพันธกิจเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพ จน

แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพในทุกระดับ ตั้งสำนักมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ กำหนดองค์ประกอบเพื่อการตรวจสอบคุณภาพภายใน และรองรับการประเมินภายนอกตาม สมศ. กำหนดมาตรฐาน มีการจัดประชุม อบรม สัมมนา เป็นระยะตามขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินการประกันคุณภาพ มีคู่มือการประกันคุณภาพทั้งระดับสถาบัน ฯ คณะ/สำนัก/ศูนย์ อย่างไรก็ตามจากการตรวจเยี่ยมพบว่าบุคลากรบางหน่วยงานยังขาดความรู้ความเข้าใจและยังไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา แต่ก็ให้ความร่วมมือในการดำเนินการเป็นอย่างดี และสถาบัน มีสำนักมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ เป็นหน่วยงานหลักในการเชื่อมประสานข้อมูล ทำให้การประเมินผ่านไปได้

ข้อเสนอแนะ

สถาบัน ฯ ควร มีแผนการพัฒนาความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่องในระบบประกันคุณภาพและพยายามให้การประกันคุณภาพการศึกษาสอดแทรกในภาระงานประจำ

ข้อสังเกตโดยรวม

1. สถาบันฯ มีความมุ่งมั่นในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน และตระหนักถึงความสำคัญในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในระดับที่น่าพอใจ แม้ว่าบุคลากรบางส่วนยังไม่เข้าใจในกระบวนการ/วิธีดำเนินการงานประกันคุณภาพการศึกษาก็ตาม
2. จากการเปิดสอนหลักสูตรและจัดการชั้นเรียนจำนวนมาก คณาจารย์มีภาระงานสอนมาก จนอาจทำให้ภาระงานด้านอื่น เช่นงานวิจัยยังมีไม่มากเท่าที่ควร
3. ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ยังมีน้อย ทั้งที่สถาบัน ฯ มีศักยภาพที่ดำเนินการได้ในหลายด้านโดยเฉพาะการบริการแก่สังคม

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาโดยเร่งด่วน

1. สถาบัน ฯ ควรเร่งทำความเข้าใจและให้ความรู้แก่บุคลากรเพื่อการรองรับการประกันคุณภาพการศึกษาโดยให้ทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนของงานประจำที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานส่วนบุคคลและองค์กรรวม
2. สถาบันฯ ควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลของมหาวิทยาลัยให้สามารถนำมาใช้ในการบริหารงานงานวิชาการและงานประกันคุณภาพได้ทันสมัย
3. สถาบันฯ ควรพัฒนาหลักสูตรของสถาบันขึ้นมาใหม่แทนหลักสูตรเดิมและให้มีการวางแผนปรับปรุงหลักสูตรทุก ๆ 3-5 ปี โดยมีการประเมินหลักสูตรเป็นระยะๆ
4. สถาบันฯ ควรพัฒนาแผนการวิจัยและส่งเสริมให้คณาจารย์ให้คณาจารย์ทำวิจัย และนำเสนอผลงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศให้มากขึ้น

5. สถาบันฯ ควรมีการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายใน โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้ที่เป็นเอกลักษณ์ของสถาบันเอง และนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษามาปรับปรุงคุณภาพการศึกษา โดยการปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปี

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและทิศทางในอนาคต

1. สถาบันฯ ควรพัฒนาระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตทุกระดับ โดยการทำแผนการพัฒนาในระยะยาวและระยะสั้น
2. สถาบันฯ ควรพัฒนาแผนพัฒนาบุคลากรทั้งการเพิ่มคุณวุฒิในระดับปริญญาโท-เอก และผลงานทางวิชาการให้มากขึ้น
3. สถาบันฯ ควรมีระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานโดยใช้ระบบและกลไกทางการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษาและนำผลลัพธ์มาพัฒนางานต่อไป